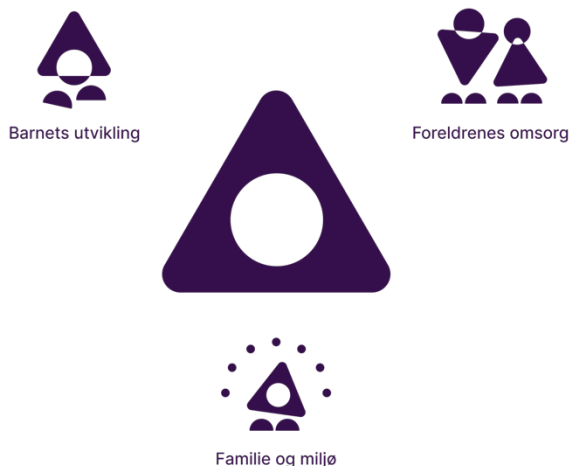

Hjelp til forklaring av kunnskapsmodellen i samarbeid

Kunnskapsmodellen «Barnets behov i sentrum» kan være et felles rammeverk for oss i forståelsen av barns utvikling. Modellen bygger både på en sosioøkologisk forståelse av utvikling (Bronfenbrenner, 1979), kunnskapen vi har om forhold som utgjør risiko og beskyttelse for barn, og barns rettigheter nedfelt i FNs barnekonvensjon. Modellens tre sider står for tre dimensjoner; barnet selv, foreldrenes omsorg og omgivelsene, og hver av de tre sidene har underliggende behovsområder som har betydning for barnets utvikling.

I midten er det som skal være i sentrum - barnet og hva barnet trenger. Det hjelper oss med å prioritere barnets interesser og behov i alle beslutninger. På venstre side ser vi på hvordan barnet vokser, lærer og utvikler seg, både mentalt og fysisk. Det handler om hvordan barnet har det på skolen, med venner, hva som gjør dem glade eller triste, og hva som kan påvirke deres følelser som sinne eller glede. For barnet er det viktig å føle seg trygge, forstå sine egne følelser og kunne

uttrykke seg på en sunn måte. På høyre side handler det om hva barnet trenger fra primære omsorgspersoner. Barnet trenger trygge rammer, gode rutiner og stabilitet for å føle seg sikre og trygge. Det er viktig at de får følelsen av støtte fra foreldrene sine, både emosjonelt og praktisk, og at de er beskyttet mot farer og utfordringer. På nederste side ser vi på forskjellige livsområder som påvirker barnets hverdag. Dette inkluderer aktiviteter på fritiden, hvor de bor, familieforhold, foreldrenes helse, livssituasjon og økonomiske forhold. Alle disse områdene spiller en stor rolle i hvordan barnet opplever sin hverdag og mestrer utfordringer. For eksempel kan det å ha et trygt sted å bo, tilgang til fritidsaktiviteter og gode venner være med på å styrke trivsel. Det er ikke bare de tre sidene hver for seg som er viktige. Det er hvordan de henger sammen og påvirker barnets liv. I midten er det som skal være i sentrum - barnet og hva barnet trenger.

Modellen gir oss en oversikt så vi kan se hele bildet av hvem dette barnet er, hva barnet trenger, og hvordan vi kan støtte og hjelpe barnet. Den peker på at vi har alle ulike roller, ansvar og oppgaver på ulike områder i et barns liv. Vi må med andre ord tenke helhetlig, både når vi skal forstå barnets situasjon, men også når vi skal se på tiltakene vi kan tilby. De ulike fagfeltenes bidrag vil være betydningsfulle, og vi må samarbeide til det beste for barnet.